

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦÓΒΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΙΩΠΗ

Ξημερώματα Κυριακής 17 Σεπτεμβρίου, λίγες ώρες μετά τη λήξη αντιφασιστικής διαδήλωσης στην Αθήνα με αφορμή τα τέσσερα χρόνια από τη δολοφονία του Π. Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της χρυσής αυγής, ο 16χρονος Κώστας Μπ., συλλαμβάνεται στον απόηχο συγκρούσεων που έχουν ξεσπάσει στη γειτονιά των Εξαρχείων - είχαν προηγηθεί συγκρούσεις των διαδηλωτών έξω από τα γραφεία των φασιστών, από όπου πέρασε νωρίτερα η πορεία, με τις δυνάμεις καταστολής που φρουρούσαν τα γραφεία της χ.α. Κατά τη μεταγωγή του στη ΓΑΔΑ γίνεται δέκτης της κλασικής αστυνομικής τρομοκράτησης, ξυλοκοπείται, βασανίζεται και τραυματίζεται βαριά από διερχόμενο όχημα στην προσπάθειά του να διαφύγει. Μεταφέρεται στη συνέχεια -χωρίς καν να του αφαιρεθούν οι χειροπέδες- στην μονάδα εντατικής θεραπείας του ΚΑΤ. Παρόλη την κρισιμότητα της κατάστασής του -διασωληνωμένος και υπό μηχανική υποστήριξη- θα παραμείνει φρουρούμενος από άνδρες της ασφάλειας εντός του δωματίου της ΜΕΘ, με τις ευλογίες και του διοικητή του νοσοκομείου ο οποίος σε παρέμβαση αλληλέγγυων για τη συνθήκη θα απαντήσει πως «η αστυνομία είναι υπεράνω όλων -και του ιδίου- και μόνο εκείνη μπορεί να κρίνει». Τα ΜΜΕ σε αγαστή -πάντα- συνεργασία με την «παντοδύναμη» ελληνική αστυνομία θα το περάσουν στα ψιλά, θα το «μαγειρέψουν» κατά το συμφέρον της έννομης τάξης και για χάρη της κοινωνικής ειρήνης. Τη Δευτέρα 25/9 -λίγες μόλις μέρες μετά την ανάκαμψή του- η «επίσκεψη» του ανακριτή και η επιβολή ποινής περιοριστικών όρων με μοναδικό ενοχοποιητικό στοιχείο την κατοχή αντιασφυξιογόνας μάσκας, θα έρθει να ξεπλύνει άλλη μια κτηνωδία της ΕΛΑΣ και ταυτόχρονα θα επιχειρήσει να εκτονώσει τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν τις πρώτες μέρες, ως μια προσπάθεια συστημική να ξεφουσκώνουν γρήγορα και αναίμακτα οι όποιες κοινωνικές εστίες δημιουργούνται ενάντια στην κρατική βία, αλλά και γενικότερα κάθε εστία κοινωνικών αγώνων. Τις προάλλες βέβαια, δεν γελούσαμε τυχαία με τις εξαγγελίες ΣΥΡΙΖΑ για «εξυγίανση» και «εξανθρωπισμό» των Α.Τ, των μπάτσων και των μεθόδων τους.

Και το οξύμωρο σε αυτήν την περίπτωση, δεν αφορά τόσο στην οργανική αδυναμία των «σωμάτων ασφαλείας» σε εξανθρωπισμό, όσο στη δομική σχέση κράτους-βίας. Πάνω σε αυτή θεμελιώνεται, με αυτή επιβάλλεται και συντηρείται. Το νομικό οπλοστάσιο του κράτους, κατασκευασμένο ακριβώς στην ανάγκη διατήρησης εξουσίας, εξασφάλισης των συμφερόντων των πλουσίων και των ισχυρών, προφανώς και δεν θα παρέλειπε και την κατοχύρωση του μονοπωλίου της βίας. Ειδικά στην περίοδο που ζούμε, σε ένα περιβάλλον γενικευμένης κρίσης και διαρκούς καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, η καταστολή αποτελεί κομβικό βραχίονα διαφύλαξης της συστημικής ομαλότητας. Τα δικαστικά πραξικοπήματα, οι καταδίκες ζωής με κυρίαρχο και μοναδικό στοιχείο κάποιο δείγμα DNA (το νέο ευαγγέλιο ενοχής από τα εργαστήρια της ΕΛΑΣ), οι διώξεις αγωνιζόμενων βάσει της πολιτικής τους ταυτότητας, η ποινικοποίηση κοινωνικών και προσωπικών σχέσεων, η ανάσχυση υποθέσεων από το παρελθόν, η επαναφορά των περίφημων «επιχειρήσεων σκούπα» στο όνομα της ασφάλειας και της τάξης - ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους, τους μικροπαραβατικούς και τους μετανάστες, η ασφυκτική συνθήκη του εγκλεισμού, η στρατοπεδική καθημερινότητα και οι απελάσεις για τους μετανάστες, οι (πάνω από) 3.200 νεκροί/ες στη Μεσόγειο κατά το 2017 (και μόνο), είναι αρκετά ικανά για να κάνουν παραπάνω από σαφές πως η καταστολή έχει πολλά ποδάρια.

Η περίπτωση του Κώστα Μπ. δεν αποτελεί ένα (ακόμη) «μεμονωμένο γεγονός». Είναι και αυτή του συντρόφου Γιάννη Κ. ο οποίος κλήθηκε –δεκατρία χρόνια μετά- ενώπιον του ανακριτή, κατηγορούμενος για κακούργημα με μοναδικό στοιχείο την παρουσία του σε δυναμική πορεία αναρχικών και αντιεξουσιαστών το 2004 προς το φημισμένο Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα σε απάντηση του βάρβαρου βασανισμού Αφγανών μεταναστών στο εν λόγω τμήμα, αλλά και σε συνέχεια στα ίδια τους τα σπίτια. Είναι οι κρατούμενοι που διώκονται βάσει της δικογραφίας των «λυστών του Διστόμου», μία ακόμη μηχανορραφία με επικεφαλής τον εισαγγελέα Δ. Ασπρογέρακα και την αντιπρομοκρατική υπηρεσία, η οποία συνδέθηκε χωρίς κανένα στοιχείο με την δράση του Επαναστατικού Αγώνα. Είναι η γνωστή «υπόθεση της Ηριάννας». Είναι οι τριανταπέντε παραδειγματικές συλλήψεις και προφυλακίσεις μεταναστών από την άγρια αστυνομική καταστολή της εξέγερσης στο στρατόπεδο της Μόριας τον περασμένο Ιούλη στη Μυτιλήνη, κατά την οποία δεκάδες μετανάστες μεταφέρθηκαν βαριά τραυματισμένοι στο νοσοκομείο, ενώ ένας κινδύνεψε να χάσει τη ζωή του, ακριβώς επειδή διαμαρτυρήθηκαν και εξεγέρθηκαν τόσο στις συνθήκες κράτησής τους όσο και στην παρατεταμένη καθυστέρηση στις απαντήσεις των αιτήσεων ασύλου που έχουν κάνει. Είναι δηλαδή οι φιγούρες των εξεγερμένων και των αντιστεκόμενων, όπως αυτή του Κώστα Μπ., που τολμούν να σηκώσουν κεφάλι απέναντι στη γενικευμένη σιωπή και φόβο που έχει επιβληθεί μέσα και έξω από τα στρατόπεδα, μέσα και έξω από τις φυλακές, τα εργασιακά κάτεργα, τα γραφεία των εργασιακών συμβούλων του ΟΑΕΔ, μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες, τα αποστειρωμένα εμπορικά κέντρα και τις “ασφαλείς πλατείες”, μέσα και έξω από τα σχολεία και τις περίφραχτες αυλές τους.

Η πραγματικότητα βρίθει από πλήθος γεγονότων που παραμένουν βολικά στην αφάνεια, μακριά από τις ειδήσεις των οκτώ και τα παραπάνω είναι μόνο λίγα από αυτά. Κι αν η υποχώρηση των κοινωνικών αντιστάσεων έχει επιτρέψει στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να κρατάει στις πίσω σελίδες της ατζέντας της τα κατασταλτικά της δόντια, εμείς από την πλευρά μας, οι περισσευούμενοι/ες και οι ανεπιθύμητοι/ες του «πολλά υποσχόμενου κόσμου τους», όσοι και όσες συνεχίζουμε να εξεγείρομαστε ενάντια στη φτώχεια, την καταπίεση, την εξαθλίωση και τον θάνατο, ξέρουμε καλά πως η ρητορική περί «ευαισθησιών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων» δεν θα μπορούσε παρά να εξαντληθεί μαζί με την αντιπολιτευτική της χρησιμότητα. Πως ακόμη κι εκεί που δεν φτάνουν τα αιμοβόρα κέρια των μπάτσων, πλήθος μεθοδεύσεων και «παραλείψεων» είναι σε ετοιμότητα για τον εκφοβισμό και την εξόντωσή μας. Παρ’ όλα αυτά δεν πρόκειται να κάνουμε βήμα πίσω. Θα επιμένουμε, θα μεγαλώνουμε, θα πληθαίνουμε και θα τους επιστρέφουμε κάθε δυνατό κομμάτι από τη βία που τους αντιστοιχεί μέχρι τη δική τους οριστική εξουδετέρωση.

**για την αυτοοργάνωση και την ελευθερία
αλληλεγγύη στον Κώστα Μπ.**

